

POSUDEK DIPLOMNÍ PRÁCE

Petra Cibulková, Zahraničně politická orientace Ukrajiny z pohledu poselství prezidenta republiky a preferencí obyvatelstva. Praha, FSV UK, 2009. Stran 93.

Autorčina práce zkoumá problematiku, která není zcela neznámá a vzbuzuje ve světě určitý značný zájem, pro její zpracování však byla zvolena zajímavá a nápaditá metodika. Autorka totiž zvolila a zkombinovala dva typy pramenů, které nebývají příliš často v potaz. Toto konstatování se týká zejména každoročně sestaveného poselství prezidenta Ukrajiny parlamentu této země. Autorka tak mohla sledovat a vyložit nuance ve změnách definování zahraničně-politických priorit země v průběhu více než deseti let. Proto a z hlediska vlastního odborného zaměření práci hodnotím jako historik, nikoli jako politolog.

Druhým pramenem byly průzkumy veřejného mínění prováděné Centrem ekonomických a politických studií O. Razumkova. V případě tohoto pramene bych uvítal poněkud větší množství informací v rámci úvodu, než lze nalézt na s. 16 nebo 19-20. Nejde jen o formu průzkumů a četnost výstupů, s nimiž autorka pracovala, ale také např. o sdělení, jakých kritérií se zadavatelé průzkumů přidrží při dělení Ukrajiny na čtyři základní geografické regiony.

Skladba práce je vyvážená, výklad zajímavý a z větší části dobře čitelný. První část práce je založena na rozboru specifického textu, který má do jisté míry bilanční, ale zejména koncepční charakter obracející se do blízké budoucnosti. Druhá, textově kratší, část zpracovává za pomoci celé řady grafů číselné (percentuální) výsledky vzešlé z pravidelně prováděných průzkumů. Obě části se dobře vzájemně doplňují a naznačují složité vazby mezi vytvářením ukrajinské zahraniční politiky a veřejnými podněty, ze kterých vychází, stejně jako dopady, které na veřejné mínění mají konkrétní zahraničně-politické aktivity, ale také některé aspekty celosvětového vývoje, které se Ukrajiny nebo jejich obyvatel týkají.

Závěry jsou zajímavé zejména tam, kde naznačují kontinuitu základních principů ukrajinské zahraniční politiky i mezi tak rozdílnými osobnostmi jako L. Kučma a V. Juščenko a autorkou naznačené složité pletivo důvodů a motivací, které vedou v hlavních regionech Ukrajiny ke změně hodnocení sledovaných problémů. Je škoda, že autorka se nevyvarovala určitého množství neopravených pravopisných chyb či překlepů. Transkripce z ukrajinštiny jsou na české poměry zvládnuty poměrně dobře, přesto by bylo možno některé detaily zlepšit.

Práci doporučuji k obhajobě a doporučuji hodnotit ji známkou výborně.

V Praze 16. 6. 2009

dr. Bohdan Zilyňský/